

ПѢСНЬ СТЕПЕНЕЙ, ДАВИДОВА.

ГОСПОДИ, не се възгорди сърдцето ми, ни-
то се превознесоха очите ми: ниго ходимъ въ
нѣща голѣми и превосходни ꙗко мене.

2 Воистиннѣ, покорихъ и смирихъ дѣшата ми,
каквото отдоеното дѣте близѣ при майка си:
дѣшата ми (е) въ мене както отдоеното дѣте.

3 Нека уповае Израиль на Господа, ꙗко сега
и до вѣка.

ПСАЛОМЪ РѢЛА.

(Пророко уповае че-Богъ споредъ Своите обѣщанія, ще да благослови
потомството му, и моли Му се за свещеницѣта, и за сичките люде.)

ПѢСНЬ СТЕПЕНЕЙ.

ПОМЪНИ, Господи, Давида, (и) сичките мѣ
подвиги:

2 Каквото се закле на Господа, (и) стори ш-
къщаніе на крѣпкаго (Бога) Іаковла:

3 Не щемъ да влѣземъ подъ покроватъ на-
домжтѣ ми, не щемъ да се качимъ на одържтѣ
ми посланный,

4 Не щемъ да дадемъ сонъ на очите ми, дре-
манѣ на вѣждыте ми,

5 До гдѣто намѣримъ мѣсто за Господа, жи-
лище за крѣпкаго (Бога) Іаковла.

6 Это, чухме за него во Вфрада: намѣрихме
го въ поданнѣте Іааръ (сир. въ дѣвратата).

7 Нека влѣземе въ жилището МѢ: нека се
поклониме въ подножіето на нозѣте МѢ.

8 Востани, Господи, во упоменїето Твое, Ты-
зе, и кївоето на-силата Твоя.

9 Свещеницѣте Твои нека се шкелчатъ прав-
дѣ, и преподавнїте Твои нека се радвватъ.